

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

טעם גן עדן

חמשה עשר בשבט - ראש השנה לאילן, הוא גם זמן של התחדשות להאדם עץ השדה, זה היום בו ירדה לעולם נשמתו הפלאית של התלמיד הגדול גאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א, הוא האישי אשר נטה ידו להשיב לב ישראל לאביהם שבשמים, לגלות לבלוב הפירות בימי חשיכה בעת חניטתם.

זכינו, ומן השמים זיכו אותנו לירושה כזאת אשר השאיר אחריו ברכה מוהרנ"ת זיע"א ספרי המכתבים ואוצר התפילות יחד עם דיבורי עוז של התחזקות אין סופית בספרו הגדול ליקוטי הלכות. יום גדול הוא יום זה להוליד מחדש בליבנו את החיבור והקשר למוהרנ"ת ולתורתו. זהו הזמן להתחדש ביתר שאת בקביעת חוק קבוע בלימוד ספריו הקדושים.

לשמיעת שיעורים בליקוטי הלכות על פי סדר הדף היומי בלשון הקודש תמידין כסדרן, מפי הרב שלמה הנדלר שליט"א חייגו לאוצרות ברסלב: 02-9950000 או 058-3295000 מהנייד ולאחר בחירת השפה הקישו: 1 - 2 ואז תבחרו בין הדף היומי לשאר הדפים.

"וממוש תאמינו לי שבשעת הלימוד ישבתי בגן עדן, והשם יתברך ייתן שיהיה זהה גן עדן שלנו" --- (תניב צדיק קד).

לגרש את הספק

"כי הוא בעצמו מסית את כל אחד מישראל במה שהוא מסיתו, בתאוות ובהרהורים ובמידות רעות רחמנא ליצלן, ומחמת זה מתגבר הגלות חס ושלום. ועל ידי זה בעצמו הוא מחליש את הדעת מלהתחזק בתפילה, מאחר שמטעה אותם בדעתם: הלא אתם רואים שאינכם פועלים כלל בתפילתכם חס ושלום. וכשמתרשלים בתפילה, מתארך הגלות יותר חס ושלום. וכל מה שמתארך יותר הגלות, מחליש הדעת מלהתפלל יותר ויותר. וכן חוזרת חלילה, חס ושלום חס ושלום.

"ועל כן באמת מתארך הגלות מאד, עד שלא היה אפשר לצאת מהגלות חס ושלום על ידי ריבוי תחבולותיו הרעים. לולא ה' שהיה לנו, שהוא בעצמו לוחם עמו בכל דור ודור, כמו שכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר. והוא ברחמי שולח לנו בכל דור ודור צדיקים נפלאים, שבחכמתם הנשגבה הם מכניסים בדעתנו לבלי לייאש עצמנו מן הרחמים בשום אופן, ומכניסים בלבנו התחזקות נפלא

להתחזק בתפילה תמיד, יהיה איך שיהיה, ועל ידי זה תבוא הגאולה במהרה" (שם).

הסיכוי היחיד לעצור את 'תאונת השרשרת', היא להתחבר לרבינו הקדוש וספריו, שמסלק מלבנו את הספיקות, ומאיר בלבנו התחזקות אינסופית בתפילה והתבודדות.

מה שמזמין את 'עמלק' לבוא ולהילחם אתנו, היא השאלה: "היש ה' בקרבנו אם אין?". כשבלב מנקר ספק "האם ה' עדיין אוהב אותי ושומע את תפילתי?"; כשלא ברור לך בוודאות מוחלטת שה' אתך עמך ואצלך, אוהב אותך ושומע את תפילתך גם עכשיו - תתכונן לבואו של עמלק...

בפרשת השבוע מסופר על מלחמת עמלק, כשבסוף האחרון לפני הסיפור, נאמר: "ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין", ותיכף לאחר מכן מתחיל סיפור מלחמת עמלק: "ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים". ובכך מלמדת אותנו התורה, שסיבת בואו של עמלק היא, שאלתם של ישראל "היש ה' בקרבנו אם אין?".

וכפי שמפרש רש"י: "סמך פרשה זו למקרא זה, לומר: תמיד אני בנינים ומזומן לכל צרכים, ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם אין?! חייכם שהכלב בא ונושך אתכם, ואתם צועקים אלי, ותדעון היכן אני. משל לאדם שהרכיב בנו על

כתפו ויצא לדרך, היה אותו הבן רואה תפץ ואומר, אבא טול תפץ זה ותן לי, והוא נותן לו, וכן שניה וכן שלישיית. פגעו באדם אחד, אמר לו אותו הבן, ראית את אבא. אמר לו אביו אינך יודע היכן אני?! השליכו מעליו, ובא הכלב ונשכו".

לא זו בלבד, שהמחשבה "היש ה' בקרבנו אם אין" מזמינה את עמלק, אלא שמחשבה זו עצמה נובעת מזהמתו של עמלק. "כי זה בעצמו שנכשלו ישראל וניסו את ה' ואמרו היש ה' בקרבנו, זה בעצמו נמשך מקליפת המן עמלק, ועל ידי זה יבוא עמלק וילחם עם ישראל גם בגשמייות" (ליקוטי הלכות, נהלות ד, יב).

עמלק, הוא זה שמחדיר את הספק בלב "האם ה' מקשיב לתפילתי או לא?"; "כי זה הטעות שנכנס בלב כמה אנשים לטעות כאלו כל התפילות לריק חס ושלום, כשרואין שצועקים ומתפללים ומתחננים ימים ושנים ואינם נושעים - זה הטעות נמשך מבחינת קליפת המן עמלק, שעל ידו עיקר אריכות הגלות המר הזה. כי עמלק הוא כלל כל הקליפות והסטרא אחרא, והוא המסית, והוא המקטרג, והוא המחליש את הדעת מלהתחזק בתפילה" (שם, יא).

עמלק מחדיר את הספק בלב "היש ה' בקרבנו אם אין", ולעומתו עומד רבינו ומטפף בנו את הוודאות המוחלטת: ה' אתך עמך ואצלך ושומע את תפילתך

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחדש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יא	עג:	קלז	תפה תפו	קט
א	יב	עד:	קלח	תפו תפח	קכ
ב	יג	עד:	קלט	תפט תצ	קכא
ג	יד	עה:	קמ	תצא תצב	קכב
ד	טו	עה:	קמא	תצג תצד	קכג
ה	טז	עו:	קמב	תצה תצו	ג
ו	יז	עו:	קמג	תצז תצח	ד

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"
 ת.ד. 50617 בית שמש
 טל, במשרד: 02-9993338 :פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
 בארה"ב 718-8552121 (1)
 באנגליה 203-6085819 (44)
 מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
 הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
 braslav@actcom.net.il

המעשיות שמעוררות מהשינה

הרוחנית. המן אף פער פיו ואמר: "ישנו עם אחד", "אלוקהם של אלו ישן הוא". שכן, הוא טעה וחשב שהאלוקות שבלבם של ישראל רדומה לחלוטין, ואין מי שיוכל להקיצה.

"כי שבעים שנה של גלות בבל הוא בחינת שינה, בחינת בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים, שזה קאי על שבעים שנה של גלות בבל, כמו שפירש רש"י זכרנו לברכה. ועל כן בסוף השבעים שנה, שאז הוא התגברות השינה, בחינת ההסתרה, על כן כשראו המן ואחשוורוש שעדין לא נגאלו ישראל ולא נתעוררו משנתם, סבר שלא יגאלו ויתעוררו עוד" (ליקוטי הלכות, פורים א).

אך זאת לא ידעו המן ואחשוורוש, שיש לנו את "מרדכי הצדיק"! "כי מרדכי הוא בחינת רב חסד, בחינת הדרת פנים, בחינת עתיק יומין, בחינת סיפורי מעשיות של שנים קדמוניות, שעל ידי זה יכולין לעורר מהשינה של כל השבעים פנים" (שם).

ובכוהו של אותו צדיק, זכינו לחג הפורים, החג שבו קוראים כולם את המגילה, שכל כולה סיפור... "הוא מעשה של מרדכי ואסתר שהוא בחינת מעשה של שנים קדמוניות, שעל ידי זה מעוררין מהשינה בכל שנה ושנה" (שם).

גם היום, חושבים רבים שהתרדמה הרוחנית עמוקה ונוראה כל כך, עד שאין סיכוי שנתעורר ממנה. אך זאת שכחו כנראה, שגם בדורנו יש לנו את מרדכי הצדיק; יש לנו רבי גדול שכבר גילה י"ג מעשיות משנים קדמוניות!

ואף שנדמה להעולם שהם עובדים את השם, ועוסקים בתורה ובתפלה, אף על פי כן כל עבודתם אין להשם יתברך נחת מהם. כי נשאר כל עבודתם למטה, ואין יכול להתרומם ולהתעלות למעלה" (ליקוטי מוהר"ן, כאן). והעצה היחידה נגד אותה שינה עמוקה, היא: סיפורי מעשיות משנים קדמוניות! 13 המעשיות שסיפר רבינו הקדוש, הם מעשיות משנים קדמוניות, מעשיות שעוקפות את מערכת החשיבה המעוותת שלנו, וחדרות ישירות לנשמה ומעוררות אותה מעלפונה ותרדמתה. וככל שהוגים בהם בפשיטות, כך הולכים ומתעוררים, הולכים ומתלהבים...

וכשכותב רבי אייזיק מצפת, לרבי נתן ב"ר יהודה מטבריה [תלמיד מוהר"ן] שהוא שקוע בתרדמה רוחנית, עונה לו רבי נתן: "מה שידירי ר' אייזיק נ"י כותב לי שנפל עליו שינה מאוד, זה מחמת עצבותו. וילמד התורה פתח ר' שמעון, והלכות המבוארים על התורה הזאת, וגם יקרא כל הסיפורי מעשיות, אשר רבינו ז"ל אמר שבהם הוא מעורר אותנו מהשינה, ויבקש רחמים מהשם יתברך שבוכות המעשיות יעורר אותנו השם יתברך מהשינה" (נתיב צדיק, מכתב קג).

פשוט מאוד; אתה רדום? ישנוני? עצוב? תקרא בסיפורי מעשיות!

בסופן של שבעים שנות גלות בבל, דימו אחשוורוש והמן לחשוב שאין מי שיוכל להקיץ את בני ישראל משינתם

"יש שנפל מכל השבעים פנים, עד שאי אפשר לעוררו בשום פנים, כי אם על ידי סיפורי מעשיות של שנים קדמוניות, שכל השבעים פנים, שבעים שנים מקבלין חיות משם".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, ס)

רבינו הקדוש הכין כבר רפואות גם לחולים הקשים ביותר. גם אלו שנפלו לגמרי מכל השבעים פנים של תורה; גם אלו שנפלו לתרדמה רוחנית עמוקה, עד אשר שום דבר-תורה לא מעורר אותם משינתם – גם להם יש לרבינו עצה: סיפורי מעשיות!

כשהתחיל רבינו בשנת תקס"ו לספר מעשיות, אמר: "עתה אתחיל לספר מעשיות! אך וועל שוין אן הייבין מעשיות דער ציילין" (היי מוהר"ן, קנא). וכוונת דבריו היה, כמו שאומר: מאחר שאינו מועיל לכם לשוב אל השם יתברך על ידי התורות והשיחות הקדושות וכיוצא בזה, מה שעסק ביגיעות גדולות כל ימיו להשיבנו אל השם יתברך באמת לאמיתו, ומאחר שאינו מועיל כל אלה, על כן הוא מתחיל לעסוק בסיפורי מעשיות" (הקדמת סיפורי מעשיות).

שכן, באחרית הימים, ישנן נשמות שנפלו בשינה רוחנית עמוקה כל כך, עד שגם התורות העמוקות והנפלאות ביותר, לא מעוררות אותן. לא רק התינוקות שנשבו והרחוקים לגמרי מהיהדות שקועים בשינה, אלא גם הלמדנים המופלגים יושנים עמוק. "כי יש בני אדם שישנים את ימיהם,

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

הרה"ק רבי חיים פאלאג'י

שישים ושמונה ספרים זכה להוציא לאור, כמנין חיי"ם, מלבד עוד חמישים וארבעה ספריו אשר עלו בלהבות אש.

בספריו רפואה וחיים, רוח חיים, עמודי חיים, עתרת החיים, מרבה הוא להביא מדברי רבינו הקדוש, עד כי רבו מספור.

בנו בכורו ששימש אחריו ברבנות איזמיר, רבי אברהם פאלאג'י, מביא אף הוא בספרו 'זימרה אברהם' מדברי רבינו, כמו כן בנו השני רבי יצחק פאלאג'י, מביא בחיבוריו 'יפה ללב' יפה תלמוד' מתורתו של רבינו ואת ענין ה'תיקון הכללי'.

רבי חיים נסתלק לעולמו בי"ז שבט תרכ"ח. בעת קבורתו נשבה לפתע רוח הזקה בלתי מצויה שכיבתה את כל הנרות שבבית העלמין, והיה הדבר לאות כי כבה נר מן העולם. זכותו יגן עלינו אמן.

כשיש איזה עסק וערעור מאומות העולם ומהשרים, לקרות בפרשת הקרבנות אלו והוא מסוגל להינצל מהם, כן כתב בספר המידות. והוא בדוק ומנוסה. וזה שנים אנכי למדתי לאחד רשום מבני עירנו שיצאו עליו עוררין משרי המלכות בטענות ותביעות, והלך לקושטא יע"א לדון שם וזה היה בחודש אלול, והתחיל ללמוד בכל יום פרשת קרבנות אלו, והיה תשועת ה', כי ביום הושענא רבא נגמר הענין וניצול לגמרי, וזה היה מפלאות תמים דעים, כי סגולת הלימוד בקרבנות אלו להצילו, והיה אות מופת כי ביום הושענא רבא, כי כבר הם נגמרים קריאת קרבנות פרי החג בצייבור, שהיה הישועה באותו יום עצמו, להורות על הדבר הזה" (מפרכת ק, ו).

ובספרו 'מועד לכל חי', הוא כותב: "אנכי ההדיוט נהגתי לקרות נמי קודם שעת מנחה גדולה (בערב שמועה) פרשת הקרבנות שבפרשת פנחס מפרשת התמיד עד סוף הפרשה, דידוע דסגולת קרבנות של חג הסוכות שהם שבעים שָׁרִים דמתמעטים והולכים, וכל איש ישראל שיש לו איזה תביעה או עלילה וצרה ומצוקה, הנה קריאת הקרבנות הללו הם מסוגלים להינצל מהם, כמו שכתב בספר המידות, ועיון שם. וכבר אירע מעשה באחד שנתפס בבית האסורים על תביעה אחת ואמרתי לו שילמוד בכל יום בהיותו בבית הסוהר, שהיה המקום מכובד ונקי, פרשת הקרבנות הללו, וזה היה בחודש אלול ומאת ה' היתה זאת דקצ'א מבית האסורים ביום הושענא רבא, כי הוא היום אשר נשלמים הקרבנות של שבעים שרים, והיה הדבר לנס ופלא וענו כולם כי הוא בדוק ומנוסה" (סימן ה, ח).

נולד בי"ט מרחשוון תקמ"ז בעיר איזמיר שבטורקיה, שהיתה מלאה תורה ויראה, חכמים וסופרים, לאביו הגאון החסיד רבי יעקב ב"ר חיים פאלאג'י, ולאמו הצדקת בת הגאון האדיר רבי יוסף רפאל חזן בעל 'חקרי לב', מגזע היחס, רבי יוסף חזן הראשון בעל 'עין יוסף' ועין יוסף'.

בימי נעוריו קיבל תורה מפי רבו המובהק רבי יצחק גאטניו בעל 'בית ישחק' ובית מועד', והירבה לשמש את אקנו בעל 'חקרי לב' שהראה לו פנים מסבירות ואוהבות, ועל ברכיו גידלו ועמו השתעשע בתורה. אחד מספריו הראשונים של רבי חיים פאלאג'י הוא ספר שו"ת 'סמיכה לחיים', שנקרא בשם זה, על שזקנו הגאון חקרי לב סמך ידיו על תשובותיו ופסקיו.

"ומעיד אני עלי שמים וארץ" - כותב הוא - "כי מיום דעתי עד יום היותי בן עשרים שנה הייתי שוקד על לימודי ביום ובלילה בלי שום ביטול כלל, כי לא הייתי מתעסק בשום ענין מעניני העולם כלל" (צוואה מחיים, יב).

רבי חיים היה מגדולי פוסקי דורו, חיבוריו המלאים בהלכה, מוסר ויראת שמיים נתקבלו בתפוצות ישראל. חיבה עצומה רחש לתורת רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זיע"א, וספריו מלאים מוזן אן על דבריו הקדושים.

בספרו 'נפש כל חי', הוא כותב:

"לימוד קרבנות שבסוף סדר פנחס מפרשת קרבן התמיד עם כל המוספים עד סוף הפרשה, נשגב מאוד, והוא סגולה נפלאה

נקודה

**קשייך בעבודת ה' גדולים מדי?
לא כן, הקשיים ניתנו לך
בהתאם למותך.**

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב מז)

וצדקתו עומדת לעד

הפנה רבי אברהם את עיניו סביבותיו, הביט אל הפצי הנזיר הרבים המפארים את הטרקלין, הבחין בשטיחים היקרים המכסים את הרצפה, ובשאר כלי החמדה המעטרים כל פינה וכל זווית בטרקלינו של העשיר. פנה אל בעל הבית ואמר לו בדברים היוצאים מן הלב:

"ידידי, מדוע עסוק הנך כל כך בהסתכלות כאן למטה בארץ? מה לך מתמסר בכל מאורך לקישוט וייפוי ביתך כאן בעולם הזה, הארצי והחולף? דע מה למעלה ממך! הרם עיניך מלמטה למעלה והבט על תכליתך. כבר די והותר גנות כאן למטה, גנוז למעלה לאוצרך הנצחי והרבה פעלים לחפצי שמים, למען ייטב לך בזה ובבא..." - כך, במשך זמן רב, עמד ודיבר עמו, שמא יתעורר לבו ויזכה בחיי נצח. אך הגביר מקשיח לבו ואינו משתכנע.

תקופה חלפה מאז, והגלגל התהפך על אותו עשיר. גורלם של עשירים רבים באותה תקופה נוראה תחת שלטון הקומוניסטים, לא פסח עליו, הוא התרושש מכל רכושו הרב, ביתו המפואר נלקח ממנו, והוא נשאר בחוסר כל.

כעבור שנים, כשהיה רבי אברהם שטרנהארץ מספר סיפור זה, היה ממליץ על אותו עשיר את הכתוב בתהילים "הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד" (תהלים קיג) וכך היה מפרש: אמנם על הוצאות נוי ביתו, פיזר הלה ביד רחבה הון ועושר, אך ב'צדקתו' - 'עמד' לעד, דהיינו, כשנתן צדקה, לא הוסיף לתת ולא נפתח לבו להתחשב בעניים וחסרי כל, על אף שיכול לתרום ביד רחבה. ומה עלה בסופו? נתרושש הלה מכל וכל בצוק העיתים. 'ההון ועושר' גורלם היה כגורל 'ביתו' ולא עמדו לו ביום רעה. אך 'צדקתו' - מה שזכה בכל זאת לחלק לצדקה בימי חייו, היא שתעמוד לו לעד ולנצח נצחים. כי חוץ מזה, הכל הבל.

במצוות הצדקה. מובן מאליו, כי מלאכת קודש זו, אינה מביאה כבוד רב, ופעמים רבות להיפך. אך רבי אברהם, כחסיד ברסלב נאמן, לא התרגש מביזיונות, ובלבד שפלוגי החסיד יוכל לישב עם משפחתו בשולחן שבת, כשלפניו בשר והגים כראוי לו. הוא גם לא שת לבו לאימות הקומוניסטים, שאצלם עיסוק בצדקה הוא "עוון" בל יכופר.

ובעתות רצון, כאשר ניאאותו בעלי הכיסים לפתוח לבם וכיסם לצדקה, היה רבי אברהם מנצל את פתיחת לבם, כדי לחזקם ולעוררם בדיבורים חמים על התכלית הנצחית, היה מרעיף עליהם דברי חיזוק היוצאים מן הלב, לשמירת התורה והמצוות שנחלשה מאוד בעת ההיא, גיין האימה המרובה שהשליטה מלכות אדום הקומוניסטים.

באחד הימים, ביקר רבי אברהם בביתו המפואר של אחד מגבירי ונכבדי העיר, לגבות צדקה לצורך חשוב, הוא פסע בפרוודור המקושט, והגיע אל הטרקלין המהודר, שם נועד עם העשיר ותיאר באוזניו את קושי מצבו של היהודי, שלמענו הוא מכתת רגליו. אולם הגביר קימץ ידו ובמקום לתת תמיכה הגונה, הניח על השולחן סכום קטן, ביחס לגביר כמותו. רבי אברהם הביט בו בפליאה, ניסה לשדלו להוסיף, ואף הירבה בדברים, כדי לעורר בו את רגש הרחמים. אפס, העשיר בשלו ואינו משתכנע. אין בדעתו להוסיף על הנתנה שנתן.

רגיל היה הגאון החסיד רבי אברהם שטרנהארץ, מנכדי מוהרנ"ת, לכתת רגליו, לעסוק בצרכי ציבור ובגמילות חסד בגופו. עם שהיה רב חשוב, נסמך להוראה כבר מגיל צעיר ושימש ברבנות בכמה ערים באוקראינה, לא חס על כבודו והיה מתדפק על דלתות נדיבי עם, למען עניים אשר ביתם ריקן ואין להם במה להאכיל את טפליהם התלויים בהם. רבי אברהם השתדל במיוחד ופעל רבות למען ישיבת 'אנשי מעמד' שבאומן, אותם עובדי ה' שמסרו נפשם על עבודתו יתברך סמוך ונראה לציון רבינו הקדוש, במנהג קדוש זה החזיק כבר בימי נעוריו, בהיותו דר בעיר ברסלב, כשהיה הולך עם ידיד נעוריו רבי מרדכי שו"ב להתרים נדיבי עם למען אנשי המעמד שבאומן. רבות פעל בענייני צדקה וחסד, ולא לחינם כינוהו "אברהם איש החסד".

אחת מהערות שבהן שימש ברבנות, היתה קרימנטשוק. למרות שסדר יומו היה מלא וגדוש, כי היה צריך לישב בדיינות, להשיב לשואלים דבר ה' זו הלכה, לפשר בין בעלי דין, וגם ספרא רבא היה ועסק בכתבית סת"ם, וזאת כשרוב היממה הוא עוסק בעבודת ה'; קימת הצוות והליכה אל מחוץ ליישוב להתבודדות לקיים 'הנעור בלילה', לימוד הנגלה והנסתר וספרי רבינו, ושאר עבודות קדושות.

אך למרות זאת, מצא זמן ללכת ולעסוק בגמילות חסד שחשיבותה אין לשער, נוהג היה לסבב ברחובות העיר ולפקוד את ביתם של עשירים ובעלי-בתים, ולויותם

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

האם יש ענין לטבול במקוה קר דווקא?

הר"ר שלמה הנדלר:

בספר ראשית חכמה (שער האהבה פרק יא) כותב: ובהיות המקוה ממים קרים והוא מצטער, יכוין במה שאמרו ז"ל כי עולם הבא אינו מושג אלא על ידי יסורים, שהוא אחד מג' מתנות טובות שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל, והטבילה היא ברמז עולם הבא ולכן צריך ביסורין.

והנה אנחנו רואים בהנהגת רבינו בעודו ילד קטן, מה שמובא בשבחי הר"ן (אות יט) 'ובזמן החורף בעת שהיה הקרירות גדול מאד היה הולך לשם בלילה [לקבר הבעש"ט] ומשם חזר והלך אל המקוה. והיה שם מקוה חוץ למרחץ, ומקוה אחד בתוך המרחץ. ובחר לו לילך בהמקוה שחוץ למרחץ, בעת הקרירות גדול, וכבר היה קר לו מאד מחמת שבא מהקבר הנ"ל, כי היה דרך רחוק בין ביתו להבית עלמין, וכן מהבית עלמין למקוה. מלבד שהיה ששנתה הרבה על הקבר. אף על פי כן אחר כל זה היה הולך דווקא לטבול בהמקוה שהיתה עומדת בחוץ, כדי לסגף עצמו. וכל זה בהצנע בלילה".

אבל אין אנו מוצאים בהנהגות שרבינו מסר לנו הנהגה זו להקפיד שיהיה דווקא קר, רק אם זה מאד קר זה יכול להזיק.

כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, קכח) "שמקוה אינה מזוקת כלל והדוקטור שאומר שמקוה מזוקת, אינו דוקטור כלל. כי כשאין המים קרים ביותר איז אדרבא טבילת המקוה טובה מאד לבריאות הגוף, כי נפתחין נקבי הזעה על ידי זה, כידוע להדוקטורים הבקאים".

רבינו מדגיש שם בהמשך התורה "שאין העבודות וסיופים מזיקים כלל, ומי שמזיק לו העבודה והסיופים, זה רק מהמת גדלות".

מוהרנ"ת מזכיר בכמה וכמה מקומות מגודל המעלה העצומה של טבילה במקוה, ויש סודות גדולים בזה לכפר על חטאים ולהתקדש ולהיטהר, ומוהרנ"ת כותב בליקוטי הלכות (הכשר כל"ח, ד) שמקוה זה מלשון תוחלת ותקוה שע"י הטבילה במקוה נמשך לאדם הארה מאד גבוהה שעל ידי זה יזכה אחר כך להתפלל ולעסוק בתורה ברצון חזק וחשק חדש.

ב"ה אפשר דרא שיש היום בכל עיר ועיר מקוואות מחוממים, ואפשר לזכות בכל יום ויום להיטהר ולהתקדש.

לחידודא

חידון השנוע לעצירים

חידה מס' 203

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

מי הראשון שגילה את סוד מעלת חצות לילה?

רמז: הראשון שהשיג קדושת ארץ ישראל

**בין הפותרים נכונה, יוגדל הפרס והוא יעמוד על 150 ₪
זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב',
רחוב מאה שערים 110 ירושלים**

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, תקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 150 ₪

פרנסה - גילוי ההסתרה

השי"ת נסתר ונעלם מאד, כמו שכתוב "אכן אתה קל מסתתר" (ישעיהו, מה) אך תפקידנו בעולם, הוא לגלות אותו ולהראות ולפרסם לכל, שהוא מלך העולם. עבודה זו איננה פשוטה כלל, שכן העולם נברא באופן של הסתרה, כמבואר בזהר בראשית ברא אלוקים, בראשית מאמר סתום, שהוא דבר סתום ונעלם ביותר איך השי"ת ברא ומחיה את כל העולמות.

התפקיד הזה לגלות כבוד השי"ת בבריאה, ולחבר אותה אליו, כולל את כל מעשינו ופעולותינו, אבל הוא מתמקד בעיקר בעבודת קדושת האכילה, שכן באכילה אדם מחבר את גופו אל נשמתו.

זו הסיבה שהבעל דבר מבבלל אותנו מאד בעת האכילה ובעניי הפרנסה והממון, שכולם לצורך האכילה הזו. כי בעבודת אלו הוא בא לחבר את הגוף עם הנפש, הגשמיים עם הרוחניות, את הבריאה עם בוראה, ובפרט שאדם הראשון כבר חטא באכילת עץ-הדעת, וכדי לתקן זאת צריך להתמודד עם נסיונות לא קלים, כך אנו מבינים את הנסיונות שהיו לבני ישראל במדבר דווקא בענין המן, כמו שכתוב "למען אנסנו הילך בתורתו אם לא" (שמות טז) שהשגחת השי"ת בעניין הפרנסה נעלמת ונסתרת, שאין מבינים מדוע פלוני זוכה לשפע ועשירות וחבירו הצדיק ממנו שרוי בדחוקות ועניות, כמו כן גם אין מבינים ומרגישים תמיד שהשפע בא רק ממנו יתברך ולעתים נדמה שהטרחא וההשתדלות הם שמגדלים אותו, וזה שנאמר על המן "כי לא ידעו מה הוא" (שם) כי בענין הפרנסה יש העלמה והסתרה גדולה אך על ידי אמונה חזקה וביטחון גמור בהשי"ת, להתחזק לחפש ולבקש אותו תמיד בכל מקום ובכל עת ולחבר הכל אליו יתברך, דבר שכמובן גם ממושיך שפע גדול.

(עפ"י ליקוטי הלכות, תחומין, ו, כד)

התיקון בימי השוכני"ם

הרב ישראל שלמה

בימי השוכני"ם עוסקים בני ישראל בתשובה ותפילה לתקן את החטאים, בפרט מה שפגמו בעניי קדושה, כי ימים אלו מיוחדים לתקן מה שקשה לתקן במשך כל השנה.

שכן מה שכתוב בזהר כי על פגם הברית אין מועיל תשובה (וישב קפח, וחי ריט) כבר גילה רבינו כי הוא יודע את הפירוש האמיתי בדברי הזוהר, ובאמת על הכל מועיל תשובה וגם לזה מועיל תשובה, ואמר שבזה המאמר זוהר אין שום אדם מבין הפשט רק הוא לבד. והכלל שבאמת מועיל בודאי תשובה על חטא זה, אפילו אם הרבה לפשוע חס ושלום, ברם כפי המובן שם שמי שנכשל בקדושה לא יזכה לראות את פני השכינה.

אם כן מה יעשה דורנו השפל המלא פגמים וחטאים רח"ל, על זה בא רבינו וגילה דרכים ועצות נפלאות כיצד לזכות לתיקון בתכלית השלימות.

האריז"ל כבר טרח לגלות תיקונים ודרכים ע"י תעניות וסיגופים, כיצד לתקן את הפגמים החמורים, אולם מחמת חולשת הדורות שאין ביכולתנו לסבול תעניות וסיגופים, אף על פי שבאמת כל זה המה דרכים קלים מאד לעומת העונשים החמורים שיינתנו בעולם האמת על הפגמים הנוראים הללו, שהרי כל היסורים שיש בעולם לא מגיעים אפילו לרגע אחד בגיהנום, לכן בא רבינו וגילה כי יש דרכים ללא תעניות.

רבינו הקדוש טרח למצוא מהו השרוש של הפגם, ועל ידי זה גילה את השרוש של התיקון, וכאשר מתקנים את הפגם בשרוש אפשר לזכות לתיקון השלם בכל מצב שהוא.

היעצה הוא כפי שגילה רבינו, ור' נתן מרחיב על כך בליקוטי הלכות (הלכות פריה ורביה, ג) כי שורש העוון הוא עצבות ומרה שחורה, יגון ואנחה, שזהו עצת היצר הרע להפיל את האדם לעצבות ומרה שחורה, כי על ידי זה יתרחק האדם מהנשמה, שכן השכינה היא שמחתן של ישראל, וכל ישראל מושרשים בשכינה הקדושה, וגם הנשמה חצונה מתחת כסא הכבוד אשר שם נאמר "עוז וחדוה במקומו", ולכן טבע הנשמה להיות בשמחה.

זה שהאדם אינו מרגיש את השמחה שבנשמתו, ולא עוד אלא שברוך כלל מרגישים נטייה לעצבות ח"ו, הכל הוא מחמת שנפל לעוונות ופגמים, וזה נמשך מהחטא עץ הדעת של אדם הראשון שעליה נאמר "בעצבון תאכלנה".

לכן כמה שאדם ישתדל להיות בשמחה ויעשה את המצוות בשמחה כך יזכה לתקן את הפגם החמור, כי השמחה אינה קלה כל כך כי שנראה אלא היא עבודה נשגבה, וכמו שאמר האריז"ל כל מה שהוא זכה לגילויים נוראים הכל מחמת שהיה שמח בשמחת המצוות.

מעתה, התכלית של התעניות הוא שהאדם יגיע לשמחה, אולם בדורנו החלש כל כך - הרי מתעניות נגרם דברים שהם היפך השמחה, לכן עיקר התיקון בימינו הוא להשתדל להיות בשמחה באמת לשמוח בתורת ה' ובמצוות ה'.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב ישראל שלמה שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000 או 058-32-95000 מהנייד. עברית, 1, עניינא דיומא, שוכני"ם, 3, 6)

היעד שלנו: מחיר. שירות ואמינות.

צדיק, מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

חזיר עם נשמה
02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtours.com

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מותניים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה. לרווח ופרנסה. לרפואה. למקשה לילד. לנחת ושמחת חיים

אלפי איש ביום! **עשרות אלפים בשבוע!** **מאות אלפים בחודש!**

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל השיעורים מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'